
[2005-1-CC](#)

CAUSA 2005-1-CC

Número de registre 39-2005. Conflicte de competències constitucionals

AUTE DEL 6 DE JUNY DEL 2005

BOPA núm. 52, del 15 de juny del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 4 de maig del 2005 pel Comú d'Andorra la Vella mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 25 d'abril del 2005 sobre el decaïment de l'acció per manca del requeriment previ establert a l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Vista la Constitució;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment l'article 39.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 25 d'abril del 2005;

Antecedent únic

El 4 de maig del 2005, el Comú d'Andorra la Vella va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de l'aute del Tribunal Constitucional del 25 d'abril del 2005 que declarava el decaïment de l'acció per manca del requeriment previ establert a l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

En el seu escrit manifesta que l'expressió continguda en l'aute objecte del recurs de súplica és desafortunada, ja que si pretén posar en dubte el segell mateix o el fet que fos posat pel Servei de Tràmits, s'hauria d'haver obert un procediment penal per falsedat, com que no s'ha fet, l'existència mateix del segell demostra que el 15 de novembre del 2004, l'escrit de requeriment va ser lliurat al Servei de Tràmits. Seguidament, es relata, segons el parer d'aquesta part, com van succeir els fets.

Aquesta part afegeix que l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no exigeix que es disposi d'un rebut que demostrï que el requeriment s'ha formulat, si hi ha altres mitjans per acreditar-ho, així com ho posa de manifest l'actuació del Govern en conflictes de competències anteriors. També manifesta que no són d'aplicació les normes del Codi de l'Administració, del Decret de creació del Servei de Tràmits i del Decret regulador del procediment de resolució de sol·licituds, perquè el requeriment no és una sol·licitud i cas que fossin aplicables, la responsabilitat recauria en el Servei de Tràmits, és a dir en el Govern, i no en el Comú d'Andorra la Vella.

El Comú d'Andorra la Vella entén que en aportar l'escrit de requeriment amb el segell del Servei de Tràmits va aportar la prova requerida per la providència del 10 de març del 2005 del magistrat ponent de la causa i que el Tribunal va interpretar erròniament aquesta prova, motiu pel qual proposa la pràctica de la prova testifical en les persones de:

- Sr. David Bardina, manador del Comú d'Andorra la Vella.
- Sr. Esteve Vidal Ferrer, secretari general del Govern.
- Sra. Marta Armengol Asenjo, secretària del Comú d'Andorra la Vella.

Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que revoqui l'aute objecte de recurs i que segueixi tramitant el conflicte de competències 2005-1-CC, interposat pel Comú d'Andorra la Vella.

Fonament jurídic únic

L'argumentació del recurrent, prescindint del caràcter impropï del to en què està redactada i de la seva inadequació a les normes de cortesia processal convenientes en un recurs de súplica, pot resumir-se en els punts següents: el requeriment exigít per l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no està subjecte a formalitats determinades; en conseqüència, no li són aplicables les normes processals vigents referents a les "sol·licituds" i no als "requeriments"; per tant, cal atènr-se als fets que són els que relata apodícticament el recurrent mateix i per tal de recolzar-los proposa una sèrie de proves testificals.

El Tribunal Constitucional no pot admetre aquests arguments i les conclusions corresponents.

En primer lloc, el requeriment prevíst a l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no pot fer-se de qualsevol manera. Ans al contrari, ha de constar documentalment com estableix l'article 72.2 d'aquesta mateixa Llei i no hi ha cap raó que permeti afirmar que no hagi de subjectar-se a les normes generals de procediment que regeixen les relacions interadministratives, que no poden estimar-se derogades per hipotètiques pràctiques ocasionals contràries sobre les quals aquest Tribunal no pot fer altra cosa que advertir de la seva no procedència. Les normes no poden interpretar-se aïllades sinó en el seu context, el més pròxim de les quals és el bloc normatiu corresponent. En conseqüència, una exigència processal de la Llei qualificada no té un sentit complet sinó és en relació amb les normes reguladores del procediment que són les que permeten donar-li una eficàcia plena.

Les normes processals aplicables al cas estan contingudes en el Codi de l'Administració en vigor, els principis generals dels quals són d'aplicació general (article 106) en el qual es contenen normes reguladores de "les sol·licituds i altres iniciatives dels interessats" (capítol VIII, 2), expressió literal que és suficient per rebutjar la distinció proposada pel recurrent entre "sol·licituds" i "requeriments", com si aquests darrers no estiguessin sotmesos a les regles que regulen les primeres. Entre aquestes normes es troba l'exigència que "tota sol·licitud ha d'ésser formulada per escrit i ha d'anar datada i signada per l'interessat o pel seu representant. El sol·licitant, eventualment, haurà d'aportar una prova de la representació de la sol·licitud i de la data" (article 109 del Codi de l'Administració).

Pel que fa a la manera concreta de procedir, el Codi de l'Administració mateix es remet a les normes en vigor establertes per l'Administració pública (article 112 del Codi esmentat). Aquestes normes no són altres que aquelles invocades pel Tribunal Constitucional en l'aute objecte de recurs, és a dir, el Decret de creació del Servei de Tràmits del 9 de desembre de 1998, l'article 3 del qual li atribueix "Centralitzar la recepció i el registre de totes les sol·licituds que s'adrecin a l'Administració

general” i el Decret de procediment de resolució de sol·licituds de la mateixa data, l'article 5 del qual disposa “El Servei de Tràmits lliura un rebut de la sol·licitud, en concepte d'acusament de recepció, on s'indica la data d'entrada i el número de registre. Les persones administrades podran demanar còpia de la sol·licitud. Les còpies de qualsevol document públic tenen la mateixa validesa que els originals, sempre que hi hagi constància que són autèntiques. Tenen la consideració de document administratiu els documents vàlidament emesos per òrgans de les administracions públiques”. Per tant, quan a l'inici d'un procediment, o en el seu decurs, els textos en vigor obliguen a formalitats administratives, correspon a les parts constituir-se una prova incontestable del compliment d'aquesta formalitat. Aquesta prova ha de tenir la forma d'un document escrit, signat per la persona habilitada, timbrat amb un segell precisant la data en què la formalitat va ser duta a terme, així com, si s'escau, el número de registre atorgat.

El recurrent també va entendre el procediment així, i això es demostra per la relació dels fets en els quals pretén fonamentar el seu recurs, ja que, segons la seva versió, va acudir en el moment oportú al Servei de Tràmits per enregistrar el requeriment suposat.

Ara bé, si el recurrent afirma haver-ho fet com preveien les normes de procediment l'aplicació al cas de les quals, per cert, nega ara, i, no obstant això, en la documentació aportada no consten els requisits exigits per les normes esmentades, és evident que la seva pretensió d'haver acomplert l'exigència indeclinable de l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no pot ser admesa.

Efectivament, el Comú d'Andorra la Vella no va aportar en deguda forma, és a dir, segellada i datada la còpia que acredités la presentació del requeriment en el moment de presentar el conflicte de competències i, requerit per subsanar aquest defecte de caràcter formal en els termes de l'article 37.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, va presentar una còpia del requeriment segellada amb un tampó diferent del que s'utilitza habitualment per aquests documents pel Servei de Tràmits. Aquest tampó no té cap número de registre i està col·locat a l'anvers de la darrera pàgina, cosa absolutament inusual i que no permet concloure fefaentment com, on i, en conseqüència, quan va ser presentat i tamponat d'aquesta manera, la qual cosa corresponia acreditar, en el seu moment i de forma oportuna, a aquell que presenta el conflicte de competències. Per aquests motius va decaure la instància d'acord amb els articles 36 i 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

La manca d'aquests requisits formals, que no són accessoris a l'exigència del requeriment continguda en els articles 71 i 72 de la Llei qualificada esmentada, sinó elements indispensables per al seu compliment eficaç, no poden ser reemplaçats per una altra prova, com la testifical proposada ara de manera extemporània i l'admissió de la qual suposaria contradir els termes precisos de l'article 37.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional d'aplicació general a tots els processos substanciats davant el Tribunal Constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat pel Comú d'Andorra la Vella contra l'aute del Tribunal Constitucional del 25 d'abril del 2005 que declarava el decaïment de l'acció per manca del requeriment previ establert a l'article 71.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Segon

Notificar aquest aute al Comú d'Andorra la Vella i al cap de Govern.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 6 de juny del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat